

PĀ~ELET NAD VELKOU LOUĀ½Ā•, KAPUT PC

PĀjtek, 06 duben 2018

A plno dalšiho, co se na mne vĀ¼dy nabalí. Já jsem prostĀ> magnet na prĀ~Ā~Ā~sery, to se jinak nedá napsat! Ale - musím pĀ™iznat, Ā¼e jsem byla z toho, Ā¼e nemĀ~Ā¼u kudlit, psát na kudlu, být s vámi - musím pĀ™iznat, Ā¼e mne to dĀ>stštvalo. Jo, tak zaĀ•nu: v první Ā™adĀ> pořásím. Je tu hezky, ale tak, jako v ĀEechách tak pĀ™ed týdnem. PoĀ•así se na pozitivních pĀ>t a padla...

Najednou jsem "musela" na pár dnĀ~ do New Yorku. Ne, nemohlo to pořákat, takĀ¼e fofrem zaĀ™ídit vše potĀ™ebné. A jak to tak bývá, a asi se vším, pokud to nĀ>kde nespadne, tak se na to víceménĀ> kašle. MĀ>la jsem stolní počítaĀ•, notebook, telefon. PomĀ>rnĀ> bĀ>Ā¼ná výbava bĀ>Ā¼ného psavce. JenĀ¼e se to, zcela pĀ™irozenĀ>, o porouchá, abych mluvila slušnĀ>. A to se mi, pomĀ>rnĀ> kompletnĀ>, stalo pĀ™ed cca týdnem. Zahájil to ten stolní... No, taky jsem nechala pejska kastrovat, a kontrola teĀ• pĀ™ipadla na den odletu. Respektive obrácenĀ> :-). O tom, Ā¼e jsem u asi mĀ>síc nachcípaná, jsem obĀ•as nĀ>kde nĀ>co taky utrusila, ale oproti jiným jsem to zvládala celkem dobĀ™e... Ā¼ v posledním týdnu (zase pĀ™ed tím odletem, o kterém jsem zatím nemĀ>la ani ánunk) se mi to zhoršila a byla mi vnucena dalši ATB. S pĀ™ipomenutím, Ā¼e mi Ā™íkali, Ā¼e holt jsem uĀ¼ na vĀ>ky kolonizovaná... Naš nemusela nic moc balit, jen doklady, vzít a fofrem jen zkontrolovat laptop... A do kloaky: je v háji! Ano, byl, takĀ¼e jsem jen napsala kudlu na pĀ™íští den, s tím, Ā¼e po pĀ™íletu sednu k tamĀ>jšímu PC a pohoda. Nevím, jestli mám ty prĀ~sery spojit, nebo to Ā™ídit tak, jak to šlo? Ale vezmu to tak, jak na mne stĀ™íleli - bylo to jak na paintballu. JenĀ¼e místo od barev jsem byla od prĀ~serĀ~... Psa jsem v pořádku pĀ™edala své drahé kamarádce; kamarádku i jejího manĀ¼ela má rád, stejně> jako jejich hodnou feneĀ•ku Cyndušku. Podle obdrĀ¼ených zpráv pacholek vyuĀ¼ívá kamarádĀ•iny dobroty neurekom: jako své výsostné loĀ¼e si vyhradil její polštáĀ™ek pod hlavu. No, doufám, Ā¼e toho zvykance vĀ•as usmĀ>rní... A zaĀ•al rej mých zmatkĀ~: do taxíku (pĀ™íjel hned a tak já pĀ™edávala pes a jeho tašku a pelech, pĀ™es rameno tašku s laptopem, na záda baĀ¼Ā¼ek s doklady atd.) jsem vlezla a hned zas vylezla, neb jsem si uvĀ>domila, Ā¼e jsem nezamkla byt. "Tak promiĀ~te, hned jsem zpĀ>t". Zamknout a zas do taxíku. JeštĀ> neĀ¼ jsem tam vlezla, tak mi ten hodný mládenec Ā™íkal cenu jízdy z JiĀ¼ního MĀ>sta na letištĀ> - max 360 KĀ•, a já si uvĀ>domila, Ā¼e nemám s sebou Ā•eský peníze. A znovu "Tak promiĀ~te, hned jsem zpĀ>t." KoneĀ•nĀ> jsme s odpíchli a za chvíli jsem byla na Havláku.

Odbavení jsem zvládla pohodovĀ>, pak jen na to "prosvícení". V rámu jsem cinkala, byly to klíĀ•e v mé kapse. TakĀ¼e vyndat, extra škatulka a znovu. Fofrem jsem z tĀ>ch vĀ>tších škatulí pobrala bundu, tašky, notebook a protoĀ¼e to mĀ>la za chvíli letĀ>t, klus dál... Pochod pĀ™es celý letištĀ> do svého gejtů, kde jsem se koneĀ•nĀ> usadila - ano, za pĀ™ hodiny na palubu, tak super. Ale pendrek super, zjistila jsem, Ā¼e jsem, nejspíš cestou sem, potratila jednu dĀ~leĀ¼itou legitimaci.... Nervy? Ty jsem uĀ¼ nemĀ>la. Tak rychle zpĀ>t, dívat se po zemi, jestli tam nĀ>kde Ā•irou náhodou leĀ¼í ta legitimka. NeleĀ¼ela. A kterým vstupem jsem tam asi vcházela? To uĀ¼ na mne ale volala ta "tamĀ>jši olivrejovaná pracovnice": "Paní, to jsem ráda, Ā¼e jste se vrátila, tady jsou ty klíĀ•e, co jste tu nechala..." DĀ>s. Já vĀ~bec nevĀ>dĀ>la, Ā¼e jsem je tam nechala... No, pak se podívala ještĀ> pod ten pás, kde leĀ¼ela vypadlá ta legitimace... Uznejte, Ā¼e to byla neuvĀ>Ā™itelná klika? Do letadla jsem vstupovala s vĀ>domím, Ā¼e pĀ™íštĀ> Ā¼idli, asistentka mi bude obĀ•as otírat slintající pusy a já se jen budu pĀ™íjemnĀ> uculovat... V MnichovĀ> jsme vystoupili na ploše, takĀ¼e nás od letadla odváĀ¼el autobus. A tam, tam jsem dostala od nĀ>jakého toho ochránce všech svĀ>tových blbcĀ~ dárek. Mimo kvanta rusky, hodnĀ> anglicky Ā•i jinak hovoĀ™ících, tam byla skupinka Ā•tyĀ™ - pánové a podle všeho jejich manĀ¼elky. JasnĀ> to bylo poznat: pánové zcela odevzdaní, manĀ¼elky v tĀ>Ā¼kém pozoru, soustĀ™edĀ>né a vše sledující. VĀ>k kolem 50 - 60. Cca. KdyĀ¼ uĀ¼ jsme stáli v autobuse, mezitím ješ nastupovali dalši a dalši cestující, Ā™ekl najednou jeden pán, stojící hned vedle mne: "hele, dyk já mĀ>I s sebou baĀ¼oh..." Nojo, nechal ho v letadle, v té pĀ™íhrádce nad sedadly. TakĀ¼e fofrem ven, fofrem k letadlu, které uĀ¼ bylo prázdné... Ale nakonec to dobĀ™e dopadlo. S manĀ¼elkami jsem soucítila, a hlavnĀ>: udĀ>lalo mi úĀ¼asnĀ> dobĀ™e, Ā¼e po zmatkĀ™ nejsem jen já... Cesta byla fajn, ale i kdyby nebyla, já uĀ¼ jen sedĀ>la a tĀ>šila se, aĀ¼ budu mít za sebou ještĀ> ponĀ>kud sloĀ¼itou cestu z Newarku na Manhattan. I to jsem nakonec zvládla, doma pak jen nĀ>co sníst a spát, spát, spát... ProtoĀ¼e jsem nespala od pondĀ>lka.

Nakonec dopadlo vše dobĀ™e, ten notebook je uĀ¼ opravenej - neuvĀ>Ā™itelný sluĀ¼by - je opravenej od vĀ•erejšiho zdejšiho veĀ•era, ale já nebyla schopná.. TakĀ¼e dnes, je tu kolem osmé ranní, vám všem posílám zprávu – kudlanka funguje, i kdyĀ¼ obĀ•as zaškobrtne...

d@niela

